

Jakoby M. Karl

Jancsó Pál

mann Félix. Zen. szerz.: Strauss Oszkár. Ford. Mérei Adolf. Bem. 1907. nov. 26-án, a Király Színházban. »Az erénycsősz«, operett 3 felv. Társsz.: Bernauer. Zen. szerz.: Nedbal O. Bem. 1921. ápr. 22. Budai Színkör. »A kis grizett«, operett 3 felv. Társsz.: Bodansky. Zen. szerz.: Stolz. Bem. 1921. jún. 11. Vígszínház.

Jakoby M. Karl, német színműíró. Nálunk is bemutatott színműve: »Házasság«, szmú 3 felv. Ford. Relle Pál. Bem. 1911. szept. 15. Vígszínház.

Jakubik Antal, ipolysági lakos, 1860-ban elhalálozván, a Nemzeti Színház nyugdíjintézete részére 500 forintot adományozott.

Jalava (Almberg) Antal Frigyes, finn író, sz. 1846. júl. 18-án, megh. 1909. júl. 3-án. 1879-ben lefordította Tóth Ede »Falu rossza« c. népszínművét. Bem. 1879. dec. 2-án, Helsingfors-ban, »Kylän Hittió« c. alatt. — Neje: Aalberg Ida, színésznő. (L. o.)

Jaloveczky László, színész, sz. 1901. okt. 10-én, Budapesten. Az Orsz. Színművészeti Akadémiának ösztöndíjas növendéke volt, majd 1927-ben a Belvárosi Színház tagjai sorába szerződött.

Janchovits Jenő, színműíró. Szműve: »Kettő közül«, dr. 3 felv. Társsz.: Véssey Kálmán. Bem. 1912. máj. havában, Nagyváradon.

Jancsi és Juliska, opera 1 felv. Írta: Humperdinck. Bem. 1895. febr. 2-án, a M. Kir. Operában. (Bianchi Bianca, Abrányiné Wein Margit.) A szerző személyes vezetésével: 1897. ápr. 12-én került színre.

Jancsó István, »Az első egyike, híres kórikus«, írja róla Benkő Kálmán. (Magyar Színvilág. Pest, 1873. 139. oldal.) (Nevét nem említi sem Bayer, sem Déryné, dr. Ferenczi Zoltán és Koltai Virgil szintén mellőzték. 1807-ben Pesten, Vida László társulatánál találjuk.)

Jancsó Jolán (P.) színésznő, sz. 1881. jún. 17-én, Budapesten. Színpadra lépett: 1919. ápr. havában.

Jancsó Károly, színész. 1817-ben a Pesti Magyar Theatromi Társaság tagja. (Lásd: Vásárhelyi Károly.)

Jancsó Lenke, színésznő, sz. 1891. dec. 30-án, Budapesten, megh. 1916-ban, Szabadkán. Színpadra lépett 1912. jan. havában.

Jancsó Pál, (gidófalvi), színművész. Az úttörő magyar színészet egyik legérdekesebb alakja, a legelső komikus, sz. 1761-ben, Gidófalván (Háromszék m.). Szülői lófészékelyek voltak. Iskoláit a nagyenyedi kollégiumban járta, ahol hat évig tanult. Már itt feltűnt szép hangja és ezért cantus praesensnek nevezték ki, majd elkerült

Nagyszébenbe, ahol a magyar kálvinisták kántornak választották meg. De ezzel a hivatallal nem sokáig büszkélkedett, csakhamar tisztartónak áll be a vécsi uradalomba; midőn pedig 1792-ben a Fejér testvérek buzgólkodása révén megalakul a báró Wesselényi Miklós-féle társulat, ő is kedvet kap a színjátszáshoz és színészé lett Kolozsvárott, havi 20 forint fizetéssel. Előbb drámai szerepeket osztottak rá, aztán hőskéket, szerelmeseket, cselszövőket kezdett játszani, de ez volt a veszte; folyton nevettek rajta, ugyanis a külseje inkább komikusnak predesztinálta őt; torzonborz szemöldökével, mozdulataival, apró csillogó szemével mindenkit kacajra ingerelt. Így lett komikusszínész kedve ellenére és sajátos komoly játékaival óriási sikerei